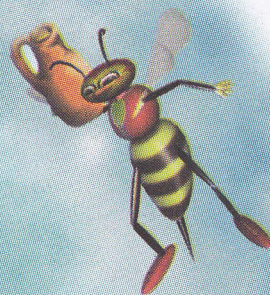
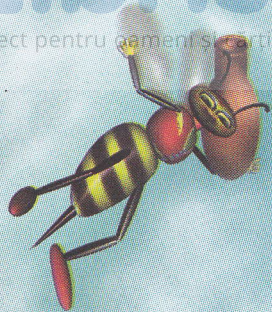

PRISACA

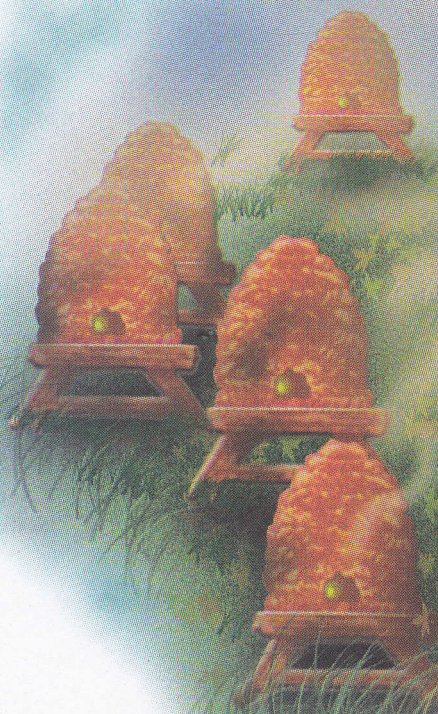
Ediția a II-a îngrijită de
MITZURA ARGHEZI
și
RADU TRAIAN

CUPRINS

<i>Stupul lor</i>	<i>pag. 3</i>
<i>Iscoada</i>	<i>pag. 4</i>
<i>Paza bună</i>	<i>pag. 5</i>
<i>Tâlharul pedepsit</i>	<i>pag. 6</i>
<i>Fetica</i>	<i>pag. 8</i>
<i>Zdreanță</i>	<i>pag. 9</i>
<i>Ghicitoare</i>	<i>pag. 11</i>
<i>Perechi</i>	<i>pag. 12</i>
<i>Nepăsare</i>	<i>pag. 13</i>
<i>Inimă de câine</i>	<i>pag. 14</i>
<i>Meiul</i>	<i>pag. 15</i>
<i>Mâța</i>	<i>pag. 16</i>
<i>Gâri-Gâri</i>	<i>pag. 18</i>
<i>Pui de greier</i>	<i>pag. 20</i>
<i>Iada</i>	<i>pag. 21</i>
<i>Clocitoarea</i>	<i>pag. 22</i>
<i>Pițigoii</i>	<i>pag. 24</i>
<i>Pițigoii mei</i>	<i>pag. 25</i>
<i>Alfabetul</i>	<i>pag. 27</i>

Stupul lor

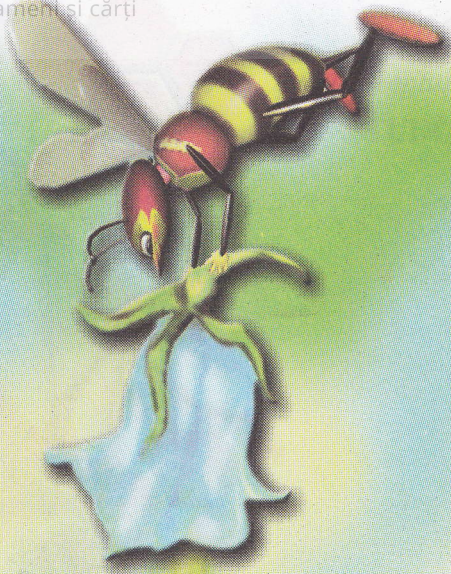
*Stupul lor de pe vâlcea
Stă păzit într-o broboadă
De trei plopi înalți, de nea,
Pe o blană de zăpadă.*

*Prisăcarul le-a uitat
Și-a căzut și peste ele
Iarna, grea ca un plocat,
Cu chenar de peruzele.*

*Înlăuntru însă-n stup
Lucrătoarele sunt treze
Și făcând un singur trup
Nu-ncetează să lucreze.*

*Că nici una n-a muncit
Pentru sine, ci-mpreună
Pentru stupul împlinit
Cu felii de miere bună.*

Iscoada

*De cum s-a ivit lumina,
A ieșit din stup albina,
Să mai vadă, izma creață
A-nflorit de dimineață?*

*Se-ngrijește gospodina
De-nflorește și sulfina,
Căci plutise vâl de ceață,
Astă-noapte, pe verdeață.*

*A găsit toată grădina
Înflorită, și verbina,
Și s-a-ntors, după povață,
Cu o probă de dulceață.*

Paza bună

S-a întors cercetătoarea
Să le spuie la surori
Că-i deschisă toată floarea
Și câmpia, de cu zori.

Și-au plecat aproape toate
La cules, cu mii și mii,
Lăsând vorbă la nepoate
Să-ngrijească de copii.

Căci muscoii și bondarii
Și-alte neamuri de pădure,
Pe șoptite, ca tâlharii,
Umblau mierea să le-o fure.

Însă paza-n stupi e bună,
Că târziu, după apus,
Colo jos, subt stupi, la lună,
Ei zăceau cu burta-n sus.

Tâlharul pedepsit

*Într-o zi, prin asfințit,
Șoaricele a-ndrăznit
Să se creadă în putere
A prăda stupul de miere.*

*El intrase pe furiș,
Strecurat pe urdiniș.
Se gândea că o albină-i
Slabă, mică și puțină,
Pe când el, hoț și borfaș,
Lângă ea-i un uriaș.*

*Nu știuse că nerodul
Va da ochii cu norodul
Și-și pusese-n cap minciuna
Că dă-n stup de câte una.*

Roiul, cum de l-a zărit
C-a intrat, la copleșit.
Socoteală să-i mai ceară?
Nu! L-au îmbrăcat cu ceară,
De la bot până la coadă,
Tăbărâte mii, grămadă,
Și l-au strâns cu meșteșug,
Încuiat ca-ntr-un coșciug.

Nu ajunge, vream să zic,
Să fii mare cu cel mic,
Că puterea se adună
Din toți micii împreună.

